

[Kurt Brauer.]

at der sker noget ret hurtigt. De tilstande, som de søfarende i øjeblikket lever under, er meget, meget mangelfulde, og der hersker en voldsom utilfredshed blandt vore søfarende over de forhold, som de lever under, men det har jeg begrebet at ministeren har stor forståelse for, og jeg glæder mig bare til, at ministeren gør så meget ud af at speede afgørelsen op, som det ligger i hans magt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg skal lade det næste spørgsmål (spm. nr. 149) udgå på grund af spørgerens sygdom.

Af Ebba Strange (SF) til miljøministeren:

„Vil ministeren tage initiativ til at indføre en lovgivning, der forbyder salg af giftige glasurer til keramisk brug?“

(Spm. nr. 150).

Skriftlig begrundelse.

Efter gældende regler er det forbudt at sælge keramiske artikler, hvor glasurens indhold af bly overstiger 3 mg pr. brugsrumfang og indholdet af cadmium 1 mg. Imidlertid fremgår det af en undersøgelse foretaget på nogle århusianske skoler af levnedsmiddel- og miljøtilsynet, at glaserede keramikkrus fremstillet af skolebørnene indeholdt op til 45 gange så meget bly og 36 gange så meget cadmium som det ovenfor anførte.

Efter at dette resultat er blevet kendt, har skolekommissionen i Århus forbudt anvendelse af giftige glasurer på byens skoler. Imidlertid forhandles de pågældende glasurer af landsdækkende firmaer, ligesom de anvendes i fritidshjem, børnehaver, højskoler og på mange andre former for institutioner, hvor man arbejder med keramik. Mange af de ting, der fremstilles på disse institutioner, anvendes rent faktisk som brugsting, hvorfor risikoen er den samme som ved merkantilt fremstillede varer. Endelig er der også risiko forbundet med at arbejde med disse glasurer. Det synes derfor påkrævet, at miljøministeren skrider ind

med en lov, der forbyder salg af giftige glasurer, subsidiært, indtil en sådan lov kan gennemføres, at der udstedes krav om, at glasurer kun må sælges med en præcis indholdsdeklaration.

Ebba Strange (SF):

Jeg skal kun føje nogle ganske få bemærkninger til den skriftlige begrundelse, jeg har givet for mit spørgsmål.

Jeg er klar over, at der eksisterer ret strenge cirkulærer fra undervisningsministeriet til de enkelte skoler, men det, jeg gerne har villet med mit spørgsmål om de giftige glasurer, er ligesom at påpege, at problemet rækker langt videre end kun til skolerne.

Jeg er godt klar over, at vi rører ved et meget ømtåligt emne, fordi de, der fremstiller glasurer til keramisk behandling, og de, der forhandler glasurerne, naturligvis ikke er særlig tilbøjelige til at afsløre deres specielle opskrifter. Jeg ved på den anden side også, at kunstnere, der arbejder kunstnerisk med disse ting, i meget høj grad selv fremstiller deres glasurer og fremstiller dem på en sådan måde, at de får den virkning, som de ønsker de skal have.

Derfor er det altså specielt de befolkningsgrupper, skoler, institutioner og privatfolk, der køber glasur færdigblandet til privat eller institutionel brug, som jeg ønsker at beskytte. Jeg mener, at det er vigtigere at beskytte folkesundheden end at beskytte nogle private fabrikanter fabrikationshemmeligheder. Det er især for børn meget, meget farligt at arbejde med de dér giftige blyglasurer. Blyforgiftning er specielt børn meget udsatte for at få.

Til sidst vil jeg sige, at det egentlig er min mening, at det måske ville være enklere at administrere et sådant generelt forbud mod salg af disse glasurer, end det er at administrere den kontrol, vi for øjeblikket har med glaserede brugsting.

Miljøministeren (Helge Nielsen):

Jeg vil gerne indledningsvis til fru Ebba Stranges spørgsmål gøre opmærksom på, at begrebet giftig glasur er vanskeligt at afgrænse. F. eks. kan man efter sammenblanding af hver for sig forholdsvis ugiftige glasurbestanddele risikere ændringer under